

Összefogás a ragadozómadár-mérgezések visszaszorítása érdekében

A XX. század derekán, az úgynevezett dúvadgyérítésekkor bevett szokás volt a mérgezett csalétek kihelyezése: a korabeli vadászati statisztikák alapján évente mintegy 40 ezer ragadozó madár vesztét okozta e tevékenység, amely egyébként a háziállatok, illetve az apróvadfajok védelmére irányult. Idővel szigorodtak a jogszabályok, az állami természetvédelem pedig egyre nagyobb szerephez jutott, s **úgy tűnt, talán sikerülhet végleg elejét venni a mérgezéses eseteknek. A kettőzres évek elején azonban ugrásszerűen megemelkedett azok száma, a helyzet pedig ezt követően sem volt sokkal jobb.**

A madármérgezések nagy részében ráadásul védett fajok estek áldozatul, még ha jellemzően nem is azok, hanem például rókák, borzok, szarkák vagy éppen kóbor kutyák és macskák voltak a célpontok.

Ezek az állatok a vadászatra jogosultak által más módszerekkel legálisan gyéríthetők, éppen ezért nemcsak a felelősségre vonás, hanem a tájékoztatás is kulcsfontosságú a témában. Egyebek mellett erre is lehetőséget adott a 2012-2016-ig futott Helikon Life elnevezésű Európai Unió projekt, amely többek között természetvédők, mezőgazdálkodók, vadgazdálkodók, állatorvosok és rendőrök szakmai csoportjainak korábban nem látott együttműködését eredményezte.

parlagi_sas.jpg

A projekt keretében alakult meg a Mérgezés-megelőzési Munkacsoport is. Az ebben dolgozók Közép-Európa első méreg- és tetemkereső kutyás egységével, a madarakra helyezett speciális nyomkövetőkkel, illetve a Kárpát-medencét lefedő parlasi sas DNS-adatbázissal elérték, hogy hazánk a ragadozómadár-mérgezések terén a világ egyik legjobban feltárt országává váljon. Éppen ezért nem meglepő, hogy módszereik több európai uniós és nemzetközi szakmai irányelvbe is bekerültek. A szakemberek munkájának köszönhetően jelentősen csökkent a mérgezetten megtalált parlasi sasok száma, az állomány pedig növekedésnek indult – 2016-ban megközelítette a 190 párt az országban.

A tapasztalatok ugyanakkor azt mutatják, noha kétségtelenül kevesebb ma a ragadozómadár-mérgezés, mint korábban, a probléma nem szűnt meg, s országszerte komoly természetvédelmi károkat okoz. **A projektpartnerek éppen ezért 2017-től 2021-ig saját forrásból finanszírozzák a legfontosabb akciókat, az EU ismételt támogatásával pedig új elemekkel terjeszthetik ki tevékenységüket immáron nemcsak a hazai területeken, hanem a környező országokban is, szlovák, osztrák, cseh és szerb kollégák közreműködésével, a PannonEagle Life projekt keretében.**

Továbbá megemlítenéd: a tavalyi esztendő végén az Agrárminisztérium, az Országos Rendőr-főkapitányság és a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület együttműködési megállapodást kötött, ennek eredményeképp pedig együttműködnek a speciális méreg- és tetemkereső kutyás egységek kiképzése során.

2012-től napjainkig majd' 500 mérgezéses esetet tartanak számon. Az elkövetők méreggel való visszaélés, természetkárosítás, orvvadászat és állatkínzás büntette miatt is felelősségre vonhatók. A beszámolóik alapján a mérgezéseket a legtöbb esetben **olyan növényvédő szerek** okozták, **amelyeket a forgalomból már kivontak**, vagy pedig kivonás alatt állnak. Ezek az anyagok rendkívül veszélyesek, hiszen az emberi szervezetbe jutva akár életveszélyes mérgezést is okozhatnak.

Az utóbbi időben ugyanakkor több ragadozó madár is áldozatául esett **legálisan használható**

Összefogás a ragadozómadár-mérgezések visszaszorítása érdekében

Közzétéve itt: magyarmezogazdasag.hu az Agrárhírporthál (<https://magyarmezogazdasag.hu>)

rágcsálóirtó szerek nem előírászerű kijuttatása miatt: e szereket előírás szerint a talajba, a rágcsálók járataiba kellene helyezni, ahol a ragadozómadarak nem férnek hozzá; a felszínre való kijuttatás súlyosan veszélyezteti a védett állatokat is.

Szerző: Szócs Attila

Közzététel ideje: 2019. 07. 14., vasárnap, 14:00

A forrás webcíme: <https://magyarmezogazdasag.hu/2019/07/14/osszefogas-ragadozomadar-mergezesek-visszaszoritasa-erdekeben>